

РЕШЕНИЕ

№ 6685

гр. София, 06.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мария Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ст. Димитров, като разглежда дело номер **7738** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от
Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от „А.-П., Г.” ООД, ЕИК[ЕИК], чрез
процесуалния му представител-адв.Д., АК-С. срещу Решение от 23.03.2012 г.,
постановено по н.а.х.дело №5325/2011 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/. С
оспореното решение СРС, НО 4-ти състав е потвърдил Наказателно постановление
/НП/ № 23-2301577/10.11.2010 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по
труда” - С., с което на „А.-П., Г.” ООД, на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда
/КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2500
лв., за нарушение на чл.62, ал.3 от КТ.

Наведените с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени
нарушения на процесуалните правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от
ЗАНН. Касаторът иска Административен съд София-град да постанови решение, с
което да отмени оспореното въззивно такова и вместо него да реши спора по
същество, като отмени изцяло издаденото НП, евентуално-да измени НП в
санкционната му част.

В с.з. пред АССГ, касаторът се представлява от адв.Д., който поддържа жалбата и
моли за уважаването ѝ.

Ответникът-Директорът на Дирекция „Инспекция по труда”, редовно призован, не се представлява в о.с.з. пред Административен съд София-град и не изразява становище по жалбата.

Участващият в производството по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за частична основателност на жалбата-по отношение искането за изменение на НП.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна, по следните съображения:

За да потвърди издаденото НП, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 10.09.2010 г. е извършена проверка по спазването на трудовото законодателство от контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда”- С. на строителен обект „Административна сграда с подземни гаражи, офиси и ресторанти”, находящ се в [населено място], м.„М. ливади-запад”, изпълняван от „А.-П., Г.” ООД, в качеството му на подизпълнител на „Ф. маркет”. По време на проверката контролните органи констатирали, че на строителния обект полагал труд /като участвал при монтирането на алуминиева дограма/ Ю. Ц. Г.. Същият бил допуснат до работа, без преди това да му е връчено копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на НАП.

При така установената фактическа обстановка, за да потвърди издаденото НП, от правна страна въззивната инстанция е извела изводи, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила; Наказателното постановление е издадено от компетентен орган; Законосъобразното индивидуализиране на наложеното административно наказание, СРС е аргументирал с високата степен на обществена опасност на нарушенията от този вид, тъй като се създават предпоставки за заобикаляне на императивните разпоредби на КТ относно сключване на трудови договори от работодателя с полагачи труд лица. Още повече, в областта на строителството, където този вид нарушения се характеризират с по-висока тежест, поради рисковия /травматичен/ характер на полагания труд и опасността при липсата на сключен договор, увреденият работник да не може да реализира осигурителните си права при претърпяна трудова злополука.

АС София-град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение в процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото, свързано с процесуална пасивност на съда, в нарушение на задълженията по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН или с игнорирането на доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото, обратно на твърденията на касатора, категорично не сочат.

Основателно е обаче релевираното касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК,

вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН-нарушение на материалния закон, по следните съображения:
Съгласно чл.415в КТ /в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението- ДВ. бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г./, за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. В случая, нарушението е установено на 10.09.2010 г., и е отстранено веднага след установяването му по смисъла на разпоредбата на чл.415в КТ-още на 10.09.2010 г., непосредствено след проверката. Именно за нарушителите, които веднага след установяване на нарушението са предприели мерки за отстраняването му, законодателят е предвидил привилегирован състав на маловажни нарушения по чл.415в КТ при кумулативно наличие на посочените в нормата предпоставки. С оглед на това, че нарушението е било отстранено веднага след установяването му и, че по делото липсват данни за настъпили конкретни вредни последици за работника Ю. Ц. Г., въззиваната инстанция е била длъжна да приложи привилегирования състав. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълкувателно дело № 7/2010 г. на ОСК на ВАС, при установяване на предпоставките за приложение на чл. 415в КТ спрямо деяние по чл. 414, ал. 3 КТ, следва да бъде упражнено правомощието на съда по чл. 63, ал. 1 ЗАНН, включително във връзка с чл. 222, ал. 1 АПК /при отмяна на решението на въззивната инстанция/ да измени наказателното постановление.

Изменението на разпоредбата на чл.415в, ал.2 КТ, установяващо забрана за приложението на нормата на чл.415в КТ за нарушения на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ, е обнародвано в ДВ. бр.7/24.01.2012 г. и като по-неблагоприятно за нарушителя е неприложимо-чл.3, ал.2, вр.ал.1 от ЗАНН.

С оглед на гореизложеното АССГ, XI-ти касационен състав намира, че оспореното решение следва да бъде отменено в санкционната му част, като незаконосъобразно. Съдът е длъжен да приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ/ в действащата му редакция преди изм. ДВ, бр.7 от 2012 г, доколкото последната се явява по-благоприятна за нарушителя. Предвид липсата на установени по делото обстоятелства-смекчаващи /извън значимите за квалификацията по чл.415в КТ/ и отегчаващи, наказанието следва да се индивидуализира в средния установен от закона размер-200 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл.222, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 23.03.2012 г., постановено по н.а.х.дело №5325/2011 г. по описа на Софийски районен съд, В САНКЦИОННАТА МУ ЧАСТ и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2301577/10.11.2010 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда”- С., както следва:

ПРЕКВАЛИФИЦИРА основанието на което за извършеното нарушение по чл.63, ал.2 от КТ е ангажирана административнонаказателната отговорност на „А.-П., Г.” ООД, ЕИК[ЕИК] от такова по чл.414, ал.3 от КТ В МАЛОВАЖЕН СЛУЧАЙ НА

НАРУШЕНИЕ по чл.415в от КТ / в действащата му редакция, преди изм. ДВ, бр.7 от 2012 г./ И НАЛАГА административно наказание „имуществена санкция” в размер на 200 /двеста/ лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: